

PŘÍBĚH

O KAMENNÉ PANNĚ NA ORLÍ

Kdesi až v Krušných horách se narodila krásná a milá dívka, všichni ji měli rádi a obdivovali. Ale když dorostla, oba rodiče jí umřeli a zůstala na světě sama a bez majetku. Nezbyvalo jí nic jiného, než se vydat do světa a ohlédnout se po živobyті. Jenže kam jít? Tak se po dlouhé cestě s malým uzlíčkem dostala až do Brna.

Prošla městskou branou a vyptávala se, kde by našla nějaký výdělek. Ale lidi jen krčili rameny a nikde ji nechtěli přijmout. Až došla na poštu na Měnínskou ulici.

„Milostivý pane, nepotřeboval byste v domě pomocnici? Budu vám věrně sloužit,“ vyptávala se.

Ta pošta patřila starému šlechtici; byl císařským poštmistrem a městským radním. Když viděl zubožené děvče, přišlo mu jí líto, viděl na ní, že kdysi poznala lepší časy. Přemýšlel, jak by jí pomohl.

„Víš co? Zeptám se své paní. Zrovna hledá komornou, možná by si tě vzala.“

Taky paní poštmistrové se děvče zamlouvalo, dala si vyprávět její osud a potom ji vzala k sobě.

Nějakou dobu všechno dělalo dobře; paní si novou komornou chválila a nedala na ni dopustit. Jenže najednou se všechno naráz obrátilo.

Starý pošt mistr měl syna a tomu se nová služebná zalíbila. Čím víc ji viděl v domě, tím víc po ní toužil a umínil si, že si ji vezme za ženu. Jeho otci to nebylo proti mysli, poznal, že je to hodné a poctivé děvče. Zato pošt mist-

pověst

rová! Najednou se všechna její láska proměnila v nenávisť.

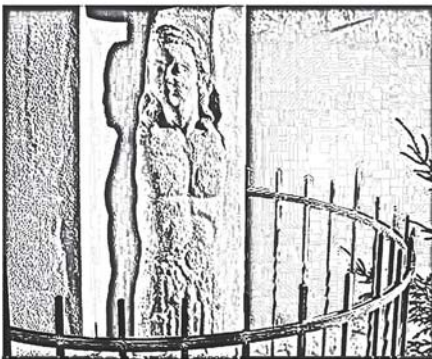
„To není jinak možné, než že našemu synovi počarovala,“ vykládala o ní. „Kdo ví, kde se tu vzala, možná je to nějaká čarodějnice.“

Tenkrát na čáry a čarodějnice ještě věřil každý člověk.

Jednou odjel pošt mistr se synem do okolních lesů na lov. To byla příležitost pro pošt mistrovou. Toho dne ji obvinila jako čarodějnicu a poslala pro městské biřice, ať ji odvedou. Nešťastné děvče muselo v domě přísahat na kříž. Ale pošt mistrová a biřici na ni naléhali, obviňovali ji — až se komorná najednou v zoufalství rozběhla a skočila na dvoře do studny. Bylo po všem!

V tu chvíli se starý pošt mistr a jeho syn vraceli z lovu. Hned poznali, co se stalo. Když mrtvou dívku vytáhli z vody, mladý pán ji objal a přísahal, že na ni na věky nezapomene a chce mít její obraz pořád na očích.

Tak se prý do domu na Orli ulici dostala socha krásné dívky: vrchní část postavy je nahá, paže a ruce jí chybějí, spodní část těla je zahalená a kolem boků má opasek. Stojí na levé straně dvora.

WEB: www.volny.cz/sihhasapa
vyšlo: 7. 12. 2022

Ilustrace: Testérka fotky: Canon G7X
e-mail: sihhasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

399

SIHÁČEK

prosinec 2022

CO SE STALO

Jak to zvládáme

23. 11. — pokračovalo chladné počasí. Schůzku jsme začali venku a dokončili v klubovně.

Příběh přátel z pravěku nás přivedl do chvíle, kdy se naši neandrtálci museli bránit útoku barbarů. S pomocí pranosorožců (kteří měli rohy rozdvojené) se podařilo prabarbarů zahnat, když jsme po nich stříleli „jako praky“. Ukázalo se, že trefit plechovku není pro většinu vůbec snadné (navíc za zhoršených světelných podmínek).

Přesunuli jsme se do klubovny a tak pokračovali ve vázání »4«. Dnes byly na programu čtverky lodní a rybařičkové.

V dalším čase jsme si prověřili chvění ruky, přidávali jsme postupně sirky na hrdlo láhve.

No a potom rozdělení na dvojice jsme tvořili vozatajem řízené vozy, které musely projet vyznačenou trasou.

Nakonec jsme si připomněli vikendovou Mikulášskou výpravu a před zakončením jsme si rozdali »nové číslo« oddílového časopisu.

30. 11. — byly teploty lehce nad nulou. Celou schůzku jsme strávili v klubovně.

Začali jsme seznámením se s dalším příběhem přátel z pravěku. Pterodaktylice Miluška si stěžovala sourozencům, že ať uloží vejce kam chce, stejně je dravec odhalí a sežerou. Sek a Zula si vzpomněli na brontosaura Punt'u a uložili hnízdo na jeho hlavu — potíže s dravci tak vyřešili.

Postupně procházel každý trasu přes kopečky (byly to židle a stoly) na hlavě hnízdo s vejci a snažil se (bez ztráty) doputovat až na vrcholek (to byl zase žebřík). Zpočátku se některým nedařilo, ale nakonec všichni našli způsob, jak úkol splnit.

Pak nastala chvíle pro vázání uzlů. Na dnešek jsme měli naplánované zkracovačkové a škotové »4«. Kromě Seby (nezvládl zkracovačku) všichni uvázali, a zapsali si většinou o dost lepší časy.

Jako poslední jsme procházeli minovým polem. Čtverce linolea symbolizovaly pole a podstatou bylo dávat pozor a pamatovat si volnou cestu.

Před závěrem jsme si pověděli o »Mikulášské výpravě« a rozešli se k domovům.

půlčik

mikulášská výprava

O víkendu 2. až 4. prosince 2022 jsme, po sedmi letech, uspořádali Mikulášskou. Bohužel počet účastníků příliš nepotěšil, z aktuálních dětí jeli jenom Matěj a Maťo.

Užili jsme si výpady elektřiny, schovávání v šuplících, návštěvu anděla s čertem, i krátký výlet nad mraky.

Byla to pěkná výprava.

hráli jsme twister

starost o topení byla nezbytnou činností

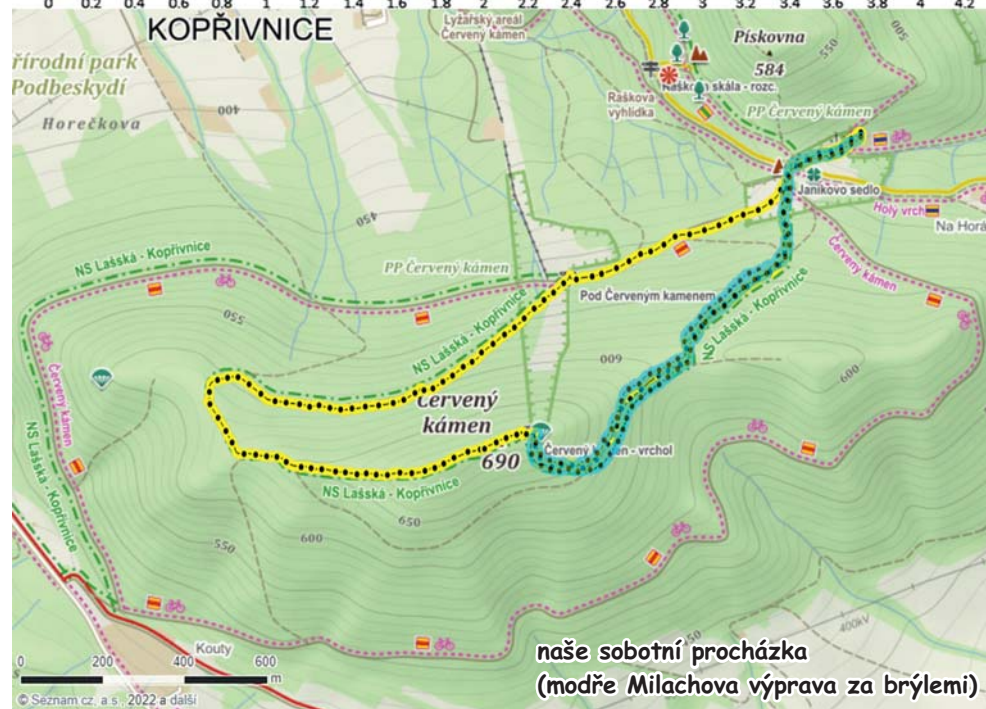
zdobili jsme čerty a Mikuláše

rozhledna nestojí

společná fotka pod Červeným kamenem

naše sobotní procházka (modře Milachova výprava za brýlemi)

nedělní ráno

sobota veřer

návrat z výšlapu